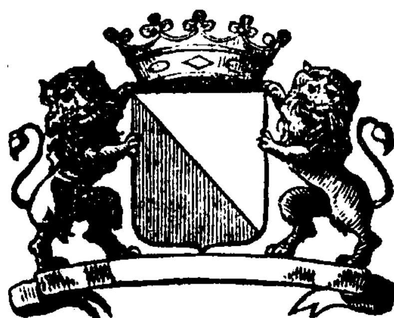
A°. 1855. N°. 39.

WOENSDAG 14 FEBRUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT 14 Februarij.

Dat het krijgvoeren de duurste van alle dwaasheden is, heeft het afgeloopen jaar weder ruimschoots geleerd. De finantiële toestand van ons werelddeel is daarin op eene geduchte wijze achteruitgegaan, en wanneer men dien van sommige staten, in eenige bijzonderheden nagaat, kan men bijna de vrees voor bedenkelijke uitkomsten niet geheel onderdrukken. Wenden wij in de eerste plaats onze aandacht op Groot Brittannië, zoo ziet men niet slechts teruggang in het cijfer der geldmiddelen, maar ook dien ten gevolge in het geheele finantiële stelsel des rijks. Sedert de hervormingen van *Peel* hebben de staatsontvangsten aldaar steeds de uitgaven overtroffen en vermindering van belastingen, of delging van schuld mogelijk gemaakt. Van 1842 tot en met 1850 werd voor een jaarlijks bedrag van *f* 135 millioen aan belastingen verminderd, terwijl bij het begin van het dienstjaar 1854 er een overschot van *f* 35 millioen aanwezig was. Ten gevolge der oorlogsverwikkelingen moesten de uitgaven echter een veel hooger cijfer bereiken, en werden in Mei reeds op *f* 150,000,000 berekend. De *Income tax* zoude nu over het geheele jaar verdubbeld, en daardoor ongeveer $^2/_3$ der oorlogskosten gedekt worden, het overige moest door verhooging van andere belastingen gevonden worden: en wel door vermeerdering der belasting op sterke dranken (*spirits*); op de suiker, onverschillig van waar ingevoerd; eindelijk op de mout. De laatstgenoemde belasting was sedert 1816 altijd verminderd en wij zien hier, als gevolg van den oorlog, het verlaten van *Peels* stelsel. Op deze wijze hoopte men ongeveer *f* 80 mill. meer door de *Income tax* en *f* 44 mill. meer door verhooging der verbruikbelasting te erlangen, die gevoegd bij het overschot van 1853 ad *f* 35 mill. ruim in de oorlogskosten zouden voorzien.

In het oorlogstijdperk van 1801 tot 1810 was het gemiddeld jaarlijksch bedrag der belastingen in Engeland per hoofd ongeveer *f* 70.—. Van 1810—20 bedroeg het *f* 45.—. Sedert daalde het op ongeveer *f* 25.— Bragt men de belastingen thans op *f* 60.— per hoofd, als in 1815, zoo zoude men het jaarlijks Staatsinkomen op *f* $1^1/_2$ milliard kunnen brengen. Bij de ontzettende toeneming van den rijkdom van Groot Brittannie sedert 1815, zoude — volgens het oordeel van deskundigen — dergelijke last, zelfs gedurende eene reeks van jaren, zeer wel te dragen zijn.

De geldmiddelen van Frankrijk zijn in veel ongunstiger toestand. Wel namen de Staatsinkomsten in de jaren van vrede en rust, 1852 en 1853, met *f* 55 millioen toe en werd door de konversie van 5 pCt. in $4^1/_2$ pCt. rente, eene besparing van *f* $10^1/_2$ mill. verkregen; maar daartegenover staat eene vermeerdering van ruim *f* 18 mill. die jaarlijks meer aan traktementen en dotatien worden besteed; van zeer aanzienlijke sommen, die op Keizerlijk bevel, aan verschillende openbare werken worden verstrekt; van de schuld van *f* $12^1/_2$ mill., waarmede op zijn last, de stad Parijs, in het afgeloopen jaar, bezwaard werd, om de bevolking lagere dan de marktprijzen voor het brood te doen betalen. Het verdient opmerking, dat het laatste budget door eene Wetgevende Magt in Frankrijk aangenomen, dat van 1852, *f* 723 mill. (1447 mill. frs.) bedroeg, terwijl, dat van 1854, op *f* 781 mill. (1562 m. frs.) gesteld was. Met dit laatste cijfer was men tot het zoolang gewenscht evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven, althans *op het papier* geraakt. Nu echter heeft het afgeloopen oorlogsjaar eene merkelijke vermindering in het cijfer der ontvangsten gebragt, de uitgaven op schrikbarende wijze doen toenemen, zoodat het *te kort* over het laatste dienstjaar ongeveer *f* 400 mill. (800 m. frs.) zal bedragen. Men heeft in de behoefte voorzien door eene onvoorzigtige vermeerdering der vlottende schuld, die van bijna *f* 300 mill. in 1851, op *f* 380 mill. in 1853 gebragt werd, en sedert nog zeer aanzienlijk vermeerderd is. Verder voorzag de leening van 250 mill. frs. in de maand Maart des vorigen jaars in den dringendsten nood, terwijl de thans gevolgde leening van 500 mill. frs., waarschijnlijk wel eenig overschot over het afgelegde dienstjaar zal verschaffen, zeker echter niet genoegzaam, om de kosten van een nieuw oorlogsjaar te dekken. Over de wijze, waarop die beide leeningen tot stand kwamen, valt mede veel te zeggen. Men ging daarbij uit van het denkbeeld, om ook aan de kleinste kapitalisten de gelegenheid tot deelneming te openen. Bij de eerste leening werd instede van 250 mill. 467 mill. frs. ingeschreven. Het getal inschrijvers bedroeg 98000, waaronder 60,000 wier inschrijvingssom geene 50 frs. (*f* 25,—) rente te boven ging. Bij de laatste leening zag men in plaats van 500 mill. 2300 mill. frs. inschrijven, en was het aandeel der kleine kapitalisten weder zeer groot. Zijn deze uitkomsten verblijdend voor de regering en bewijzen voor den nationalen welstand? Wij zijn verre van dit toe te stemmen. Eene regering, vooral gelijk de fransche, kan er door aangemoedigd worden tot onzinnig beheer, en schromelijke geldverspilling. Het geheele volk wordt als het ware in Beursspeculanten herschapen; speculatiegeest en credietspel worden op treurige wijze onder alle standen aangemoedigd en bij het lezen der tooneelen op de inschrijvingsdagen te Parijs, denkt men onwillekeurig aan de tijden der Bankoperatiën van *John Law*. Eindelijk mag het gebeurde een bewijs leveren van het bestaan van aanzienlijke kapitalen onder de lagere burgerklassen in Frankrijk, het gemak, waarmede zij der regering worden aangeboden, bewijst evenzeer, dat er weinig leven in de fransche nijverheid heerscht, dat de voortbrengende krachten des lands sluimeren, daar deze die kapitalen niet kunnen opnemen. Eindelijk is het zeker, dat dit beroep op de kleine kapitalen zijne grenzen zal hebben, en met het verstrekte werkelijk het land even zooveel *armer* is geworden, daar de Fransche Regering, bij monde van den heer *Morny*, te vergeefs zoude willen doen gelooven, „dat dergelijke leeningen slechts strekken, om de besparingen en beschikbare kapitalen nuttig aan te wenden: daar de gelden door den Staat gebruikt, terstond weder in den algemeenen omloop komen en alzoo *weder het kapitaal van het land daarstellen*." Het is duidelijk, dat, wat eens door de Regering verteerd is, later niet voor de tweedemaal door de burgers kan verteerd worden."

Het Keizerlijk-Russisch manifest, waarvan we gister melding maakten, en waarbij de Czaar de algemeene wapening van zijn volk beveelt, en de zending van lord *Russell* als gevolmagtigde naar Weenen, zijn twee tijdingen, die, geheel van verschillenden aard, veel opzien baren. Doet de laatste de hoop voeden, dat men het ernstig met de konferentiën meent, de eerste tijding is van meer oorlogzuchtigen aard. Trouwens te Parijs en te Londen nemen de geruchten in laatstgemelden zin aanmerkelijk toe, en ze drukken de fondsen zelfs. Zoo gewaagt men van nederlagen, die niet bevestigd worden, van mislukking der Pruissische zending, van het terugroepen van generaal *Canrobert*, en voortdurend van nieuwe toetreding van staten, ditmaal van de beide Siciliën en Portugal. De *Köln. Z.* berigtte heden zelfs onder Weenen, dat graaf *v. Arnim* aldaar met den heer *de Bourqueney* namens Pruissen tot een verdrag met Frankrijk was toegetreden! Dit alles verdient of bijna geen geloof of althans bevestiging.

Dit is zeker, dat de Duitsche staten reeds gevolg gaan geven aan het besluit door de bondsvergadering genomen. Ze vragen subsidiën en brengen hunne kaders op oorlogsvoet, om 14 dagen na de oproeping, het Bondsleger mobiel te kunnen doen zijn. Dat bondsleger is voor 1855 op 525,037 man bepaald; zonder de beide grootmagten 180 à 200,000 man. Brengen deze hare geheele krijgsmagt bij het Bondsleger, dan zal men 800 à 900,000 man onder de wapenen kunnen vereenigen.

In zake van de betere verzorging, die het Eng. leger zoo zeer behoeft, wijzen wij op een echt Engelsch of liever op een echt N. Amerikaansch middel door de *Times* aan de hand gedaan, onder Londen te vinden.

Terwijl men steeds spreekt over de kleine Europesche staten hebben de beraadslagingen in de Sardinische Kamer over de aansluiting van Piemont aan de Westmagten nog al gewigt. Die beraadslagingen worden met gematigdheid en ernst gevoerd. Het verslag van 3 zittingen, aan die diskussien gewijd, is voor ons bestek te uitgebreid, en kan niet steeds nieuwe argumenten doen kennen; de zaak wordt ten laatste uitgeput. Terwijl de sprekers tegen het verdrag vooral de materiele nadeelen doen uitkomen, die trouwens onwedersprekelijk zijn, wijzen de voorstanders er op, hoe noodzakelijk en gelukkig het is, dat Sardinie eene eervolle plaats onder de strijders neemt, omdat de oorlog van algemeen belang is en bij de konferentiën, die ten slotte te wachten zijn, althans de naam van Italie in de groote raadzalen der staatsmannen niet vergeten en zijne belangen niet geheel verwaarloosd zullen worden. De tegenwoordige oorlog zal het werk van 1815 te niet doen, zeggen zij, en Italië moet bij de wedergeboorte van Europa, na den oorlog, mede zijne stem kunnen doen hooren.

— Naar men verneemt, zullen er dit jaar, even als in vorige jaren, bij gelegenheid van den verjaardag van Z. M. den Koning, op het door H. D. te kennen gegeven verlangen, geen plegtigheden plaats hebben, maar zullen die worden vereenigd met de feesten, welke op 17 Junij aanstaande, den verjaardag van H. M. de Koningin, zullen worden gehouden. Er zullen dienvolgens den 19. dezer geene feesten ten hove plaats hebben.

:— Uit hoofde eener ligte ongesteldheid heeft Z. M. het diné, gisteren door H. M. de Koninginmoeder te 's Hage gegeven, niet bijgewoond.

Gisteren was er diné bij den Pruissischen minister, dat onder anderen werd bijgewoond door den heer *Niebuhr*, die met eene politieke zending bij ons hof is belast.

— Men herinnert er aan, dat de tabel, houdende regeling van de verdeeling des Rijks in kiesdistrikten, om de 5 jaren moet worden herzien, vallende dus die herziening in dit jaar voor. De bevolking 45,000 zielen toegenomen zijnde, sedert 1850, zoo beweert men, zal er aldus een nieuw kiesdistrikt voor een lid van de Tweede Kamer moeten worden gevormd, daar de Grondwet zegt: op elke 45,000 zielen wordt één lid van de Kamer gekozen.

§— Het wets-ontwerp gisteren in de Tweede Kamer ter tafel gebragt, betreffende de regeling van de uitoefening der veeartsenijkunst, is voor onze veeartsenijschool, bij aanneming, eene ware opkomst.

Men leest deswege in de memorie van toelichting:

De veeartsenijkunst wordt tot dusverre vrij en onbelemmerd uitgeoefend door elk, die zich daartoe geroepen acht. Die vrijheid schijnt in menig opzigt schadelijk te werken en beperking te behoeven naar vaste regels. Het tegenwoordig voorstel van wet strekt tot voorziening in die behoefte. Daarbij worden in de eerste plaats tot de uitoefening der veeartsenijkunst alleen zij toegelaten, wier bekwaamheid bij examen is gebleken, en, in de tweede plaats, de regten en verpligtingen der veeartsen benevens het toezigt op hunne handelingen geregeld.

Meer dan het afleggen van examen schijnt in billijkheid niet te kunnen worden geëischt. Elk, die zich voor dat examen wenscht bekwaam te maken, doe dat op de wijze, die hem goeddunkt en met de middelen onder zijn bereik. De toegang tot de lessen aan 's Rijks veeartsenijschool is zeer gemakkelijk en vordert niet veel kosten. Het is te wenschen, dat van dit onderwijs een ruim gebruik worde gemaakt.

Verder leest men o. a. in het ontwerp zelf: De veeartsen zijn verpligt, de bewijzen hunner bevoegdheid te laten viseren door den Rijks-veearts, in wiens distrikt zij zich vestigen, door wien ook hunne geneesmiddelen, toestellen en werktuigen worden onderzocht.

Zij die de veeartsenij-kunst, zonder daartoe bevoegd te zijn, uitoefenen, worden gestraft met eene gevangenis van 7 dagen tot eene maand, en geldboete van *f* 50 tot *f* 200, te zamen of afzonderlijk. De middelen en werktuigen door hen gebezigd worden verbeurd verklaard.

De Rijks-veeartsen worden door den Koning voor den tijd van 6 jaren aangesteld. Zij zijn vergezeld van een beambte der politie, bevoegd, ter uitoefening hunner funktien, alle stallen, weiden of andere verblijfplaatsen van vee binnen te treden.

De eigenaars of gebruikers, die weigeren hen toe te laten, of die hen in hunne ambtsverrigtingen belemmeren, worden gestraft met gevangenisstraf van 3—7 dagen en geldboete van *f* 25—*f* 75, te zamen of afzonderlijk.

Zij, die vóór de afkondiging dezer wet, van rijkswege tot veeartsen zijn bevorderd, doen, op verbeurte der boete bij het tweede lid van art. 4 bepaald, binnen 3 maanden de bewijzen hunner bevoegdheid viseren door den Rijks-veearts, in wiens distrikt zij gevestigd zijn.

Zij, die binnen eene maand na de afkondiging dezer wet bij het gemeentebestuur, waaronder zij wonen, de bewijzen overleggen dat zij den ouderdom van 35 jaren hebben bereikt, en gedurende de laatste 5 jaren de veeartsenijkunst hebben uitgeoefend, blijven daartoe nog 2 jaren bevoegd.

— De kadets, welke ten gevolge van de plaats gehad hebbende ongeregeldheden van 11 Dec. 1854, bij besluit van Z. M. den Koning van den 10. Januarij zijn gestraft geworden met detachering voor 1½, 1 en ½ jaar bij de regementen infanterie, zijn thans derwaarts gezonden. Zoo zijn er geplaatst drie in het garnizoen te Nijmegen, twee te Groningen, één te Maastricht, twee te Bergen-op-Zoom, twee te Vlissingen, twee te 's Hertogenbosch en drie te Haarlem, terwijl de adelborst der 2de klasse als stuurmans leerling naar een van Zr. Ms. schepen van oorlog is gezonden. *H.bl.*

*— Dezer dagen kwam ons een opmerkelijk berigt in handen van eene reis van Paramaribo naar Nederland door een officier van gezondheid der Ned. Marine.

De belangrijke bijzonderheden, de kolonie Suriname, maar vooral onze aldaar gestationeerde Marine betreffende, die daarin opgeteekend zijn, nopen ons eenige daarvan aan te stippen, omdat zij betrekking hebben op de aldaar zoo vreesselijk geheerscht hebbende gele koorts, die men meent, dat door doeltreffende quarantaine maatregelen had kunnen afgeweerd worden. Aan volkomene verwaarloozing daarvan wijt men het verlies van zoovele menschenlevens, terwijl men het onaangeroerd wil laten, welken invloed dit ten nadeele van den handel heeft uitgeoefend.

— Wij lezen namelijk o. a. in het bedoelde rapport, dat de steller doordrongen is van de besmettelijkheid der gele koorts, die, volgens zijne meening en die der civiele geneeskundigen van Paramaribo, aldaar niet t'huis behoort, maar door de scheepvaart steeds is aangebragt, en dat zulks ook is geschied in Febr. van het jaar 1854 door Z. M. korvet Heldin, die niettegenstaande zij op reis van Curaçao naar Suriname sterfgevallen aan boord had gehad, zonder te voldoen aan art. 61 van het reglement voor kommanderende officieren van de Ned. Zeemagt, ter reede van Paramaribo ten anker kwam, bovenwinds van de andere schepen.

Steller verklaart, dat door hem en anderen, zoowel door woorden als in geschrifte, genoegzaam was opmerkzaam gemaakt op de gevolgen van zoodanige handeling, welke raadgevingen men echter even nutteloos als overbodig scheen te beschouwen; ook zou het bestuur der kolonie reeds voor de binnenkomst der korvet daarop opmerkzaam zijn gemaakt.

In plaats van behoorlijke maatregelen te nemen blijkt het, dat men allerlei mistifikatien heeft gebruikt, om de besmettelijkheid der uitgebrokene ziekte te verbergen, zoodat het bestuur der kolonie eindelijk bij al de civiele geneeskundigen inlichtingen omtrent den aard der heerschende ziekte schijnt gevraagd te hebben, daar bij Gouv. Res. van 11 April en 13 Mei 1854 de gouverneur daartoe de civiele geneeskundigen uitnoodigt; — zeker niet omdat Z. Exc. veel vertrouwen in den chef der militaire geneeskundige dienst stelde of dat Z. Exc. het rapport door eenige leden der geneeskundige kommissie als voldoende beschouwde. Hoe dit zij, het blijkt ten duidelijkste uit een in het berigt voorkomenden brief van dr. *Landré* dat de uitvoering veel te wenschen overliet.

Wij lezen aldaar aan het einde „uit dit medegedeelde blijkt het ten duidelijkste, dat de *chef van de militaire geneeskundige dienst* alles in het werk heeft gesteld om mij en anderen de gelegenheid te benemen, om ons in officiële rapporten aangaande den aard der epidemische ziekte te verklaren;" verder: „ik moet derhalve de vrijheid nemen Uwe Excellentie beleefdelijk te verzoeken mij voor het vervolg voor zoodanige behandeling te willen vrijwaren, terwijl ik het zeer betreur, dat de met zoo goede bedoelingen door Uwe Excellentie voorgestelde maatregelen, welke niet slechts nuttig voor de wetenschap hadden kunnen zijn, maar vooral in het belang dezer kolonie wenschelijk ware geweest, zoozeer miskend zijn geworden."

Uit den geheelen inhoud van den brief straalt ten duidelijkste door, dat de chef van de militaire geneeskundige dienst zich weinig heeft laten gelegen liggen aan de uitnoodiging, hem door het gouvernement gedaan, om de civiele geneeskundigen in de gelegenheid te stellen omtrent den aard der ziekte te kunnen oordeelen.

Geen wonder dus, dat onder zulke ongelukkige omstandigheden eene epidemie hare verwoestingen ten ergste doet voortrukken.

De steller van het berigt was door zijne pogingen, die hij in het werk stelde, om inlichtingen omtrent de heerschende ziekte te vragen, misschien te ver gegaan; althans hij werd in zijne betrekking als officier van gezondheid door den kommandant der zeemagt in de W. I., tevens kommandant der Heldin, geschorst en in arrest geplaatst aan boord van Zr. Ms. stoomschip Sindore, alwaar de gele koorts in hevigen graad heerschte. Hij is later met het koopvaardijschip Susanna, gevoerd door kapt. *Jaski*, naar Nederland gezonden. Gedurende de reis heeft zich de gele koorts op dat schip geopenbaard. De kapitein, de stuurman en het grootste gedeelte der ekwipage stierven en van den 13 Julij was de zorg van het schip aan hem toevertrouwd. Hij bevond zich toen op 27° N. B.: eene maand later, den 15 Augustus, bragt hij het schip behouden op de reede van Texel.

Aan zijne onvermoeide zorg en zijnen moed had men niet alleen het behoud van het schip en lading te danken, maar welligt ook, dat der nog op zijnde bemanning, daar er niet een der overgeblevene matrozen was, die zich in staat gevoelde het schip over zee te brengen.

— Op Vrijdag den 16. Februarij, den verjaardag van het Athenaeum te Deventer, zal de rector magnificus van het Athenaeum, Dr. *M. J. Cop*, zijn ambt overdragen aan zijnen opvolger Dr. *V. S. M. van der Willigen;* waarna de hooggeleerde heer Dr. *J. van Vloten* zijne betrekking als hoogleeraar in de Nederduitsche taal- en letterkunde en de Vaderlandsche geschiedenis zal aanvaarden met het houden eener redevoering, in de gehoorzaal van het Athenaeum, des middags ten 12 ure. *Dev. Ct.*

— Door den raad der gemeente Voorst is een adres aan Z. M. den Koning ingediend, waarbij bezwaren worden ingebragt tegen het onlangs door den raad van Deventer vastgestelde tarief van brug en veergeld, en wel omdat daarbij vrijdom van bruggeld wordt verstrekt *aan Z. M. den Koning en de leden van het Koninklijk Huis* voor den overtogt over de IJsselbrug, benevens vrijdom van veergeld, wanneer die brug is afgenomen. De raad van Voorst vermeent dat die vrijdommen in strijd zouden zijn met art. 172 in verband met art. 29 der Grondwet. — De raad van Deventer heeft, in zijn berigt hierop, tevens gewezen op art. 144 der Grondwet, waarbij is bepaald dat de gemeente besturen de belangen van *hunne eigene gemeenten* bij den Koning mogen voorstaan. Bovendien acht die raad dat tarief met de Grondwet geenszins in strijd. *Zwol. Ct.*

— Mogten wij een paar dagen geleden door onzen geachten hoogleeraar *Vreede* opmerkzaam zijn gemaakt, op eene meening van den grooten *Niebühr* betreffende een oorlog in de Krim; niet van belang ontbloot is het ook, om de volgende woorden te kennen, welke den 16. Maart 1823 door den graaf *de Montalembert* in de Kamer der Pairs te Parijs werd uitgesproken. De *Tijd* herinnert ze ons:

„In weerwil, Mijne Heeren, der redevoeringen van *Brougham* en zijne vrienden, ben ik er verre af van te gelooven, dat de staatslieden, die aan het hoofd van het Britsche gouvernement staan, wegens de Spaansche aangelegenheden zich zouden laten vervoeren tot een oorlog met Frankrijk. Velen onzer kennen die staatslieden in persoon en weten dat al hunne gedachten en al hunne zorgen voor de toekomst, niet naar het Zuiden maar naar het Noorden gerigt zijn; wij weten dat zij in hunne politieke kombinatiën het oogenblik reeds zien naderen, dat Frankrijk en Engeland, door hetzelfde belang en door gemeenschappelijk gevaar vereenigd, hun alouden en edelen wedijver tot zwijgen zullen brengen, om wederzijds hunne afhankelijkheid en hunne magt te verzekeren.... In waarheid, Mijne Heeren, wie is er, die maar eenige kennis van staatszaken heeft, en die niet met bezorgdheid het oog slaat op de kolossale magt van Rusland? Zeker, niemand meer dan ik kan hulde brengen aan de gematigdheid, de grootmoedigheid en de vredelievende bedoelingen van keizer *Alexander*.

„Wie waarborgt ons dat zijn opvolger met zijne magt ook zijne gematigdheid, zijne vredesgezindheid en zijn genie zal erven, en dat hij niet voortgezweept zal worden op de baan der veroveringen? Wie zegt u dat die 800,000 soldaten, waarvan de Minister van Buitenlandsche Zaken sprak, niet eens ontspringen zullen aan den band, om met onstuimigheid licht en water te eischen, die twee groote weldaden der natuur, welke in hunne sombere woestijnen niet te vinden zijn, en zonder welke er voor eene beschaafde natie geen genot is?

„Wie zal zich alsdan tegen dien vernielenden stroom kunnen verzetten? Zal Oostenrijk, zal Pruissen, zal de Duitsche bond het vermogen? Geloof het niet. Neemt de kaart van Europa en ziet hoe Polen zich als een dreigend bolwerk verheft. De Russen zullen bij hun eersten aanval Duitschland tot in zijn centrum veroveren en nog vóór dat de eerste veldtogt ten einde is, zich aan den Rijn vestigen. Wie zal ze dan kunnen beteugelen? Frankrijk en Engeland. Het is het verbond dezer groote mogendheden, het verbond dat door de kracht der omstandigheden, ineengeklonken zal worden, in spijt van de bekrompen meeningen der zelfzucht, het is dit verbond, zeg ik, dat voor de onafhankelijkheid van Europa ten palladium zal zijn."

— *L'Etoile du Nord*, welke opera te Parijs voorleden jaar met zulk uitnemend sukses is opgevoerd, en nog zelfs de algemeene aandacht trekt, zal Dingsdag aanst. te Amsterdam voor het eerst in ons land worden gegeven, en wel op den grooten schouwburg, onder medewerking van de beroemde zangeres *Marie van Marra*. Dekoratie, kostuum en dansen zijn geheel en al de Parijsche opvoering gevolgd. Ware het om de dekoratie mogelijk, dan zouden ook wij van de bestudering van dit schoone werk, het nieuwste van den grooten *Meijerbeer*, gaarne ons deel erlangen door eene opvoering hier ter stede.

— Op den Boven Rijn hebben belangrijke ijsbewegingen plaats gehad. Bij het Binger-Loch heeft het ijs zich huizen hoog op een gestapeld, zoo dat men van den linker oever het laagste gedeelte van Asmanshausen niet kan zien. Het ijs vormt eene zoo natuurlijke reusachtige sluis, die den afloop van

het water belet, dat het eene hoogte heeft bereikt als men 't in deze eeuw niet heeft gezien. In Bingen en in Rudersheim is het water tot in de tweede verdieping gekomen, en hebben de bewoners zich met moeite kunnen redden. Bij Wallich heeft het ijs een gebouw als een kaartenhuisje verpletterd en eene halve laan van populierboomen medegenomen.

Te Rees stond het water den 9. Feb. 24 voet 3 duim. Te Keulen den 12. Feb. 12 voet 11 duim; met weinig drijfijs.

Het ijs in het Pannerdensche kanaal is den 10. opgebroken en afgedreven, met een waterstand van 329 O. N. P. De ijsstopping tusschen den Mookschen kop en den Separatiedam van Rijn en Waal, is den 11. Feb. losgegaan en met kracht doorgedreven.

De waterhoogte te Arnhem was den 13. Feb. 4,94 el; + A. P. 11,89. Gewassen 24 duim.

Wijk bij Duurstede 13 *Feb.* 1.89 El onder nul; gewassen 0.16.

Het ijs blijft vast zitten; voor de stad heeft hetzelve eene dikte van 0.31 el.

Het ijs op de rivier voor Dordrecht is, door de aanhoudend strenge vorst, zoo in sterkte toegenomen, dat men het thans, in alle rigtingen, veilig passeert.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Van Dingsdag den 13. Februarij.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare werkzaamheden hervat. (1)

Het onlangs in Amelo benoemd lid der Kamer, in stede van wijlen den heer mr. *M. J. de Man*, de heer mr. *G. van der Linden*, heeft zijne geloofsbrieven ingediend, die dadelijk in handen zijn gesteld van eene kommissie van onderzoek.

Van Regeringswege zijn ingediend: een ontwerp tot goedkeuring van het traktaat, regelende de grensscheiding tusschen de Nederlandsche en de Portugesche bezittingen, op het eiland Timor, in de O. Indien.

Een ontwerp van wet, betreffende de uitoefening van de vee-artsenijkunde; (zie onder Utrecht.) en

Een ontwerp, strekkende tot afschaffing van de belasting van den akzijns op het *gemaal*, en gedeeltelijke heffing van hetgeen daardoor zoude ontbreken aan 's Rijks middelen, door eenen *hoofdelijken omslag*.

Van regeringswege is verder ingekomen eene boodschap, ten geleide van het verslag van de kommissie voor de vereffening der zaken van de voormalige weeskamer, welk verslag in handen is gesteld van de heeren *Zijlker*, *v. Lennep*, *Dullert*, *van Wintershoven* en *Hengst*.

Voor kennisgeving is aangenomen een koninklijk besluit, betreffende het ontslag van den heer baron *Forstner van Dambenoy* als tijdelijk minister van Marine, en de benoeming van den heer kolonel en kaptein ter zee *de Smit van den Broeke* tot minister van Marine.

Van wege den minister van Binnenlandsche Zaken is ingekomen een verslag, betreffende de armbesturen over het jaar 1853, 't welk in handen is gesteld van eene kommissie, bestaande uit de heeren *v. Lijnden*, *de Kempenaer*, *Wintgens*, *Hoynck* en *Meylink*.

Van den genoemden minister is verder ingekomen een verslag, betreffende het hooger, middelbaar en lager onderwijs over 't jaar 1853, in handen eener kommissie, bestaande uit de heeren *v. d. Veen*, *Gevers*, *v. Foreest*, *Elout* en *Thorbecke*.

Een verslag van den minister van Financien, wegens de geldmiddelen van 1852—1853; in handen eener Komm., bestaande uit de heeren *v. Nispen*, *v. Goltstein*, *v. Foreest*, *Gevers en Thorbecke*.

Een verslag van den minister van Kolonien, over het beheer der W.-Indische kolonien en de kust van Guinea in 1853; in handen eener Komm., bestaande uit de heeren *v. Hoëvell*, *Mackay*, *Stolte*, *v. Franck* en *Luyben*.

Een verslag van den laatstgenoemden minister, wegens de uitvoering van de wet op de regeling van het indische muntwezen tot den laatste December; in handen eener Komm., bestaande uit de heeren *Rochussen*, *Stolte*, *Sloet*, *v. Bosse* en *Hoffman*.

Een aantal adressen, betreffende af te schaffen belastingen, enz. is naar de Komm. *ad hoc* verwezen.

Nadat de Komm., belast met het onderzoek der geloofsbrieven van den heer mr. *C. van der Linden* had gerapporteerd, dat dezelve in voldoende orde waren bevonden, heeft deze den vereischten eed afgelegd en zitting genomen.

Tot Voorzitters der Afdeelingen zijn benoemd de heeren *Baud*, *de Kempenaer*, *v. Goltstein*, *Schimmelpennink* en *Rochussen*; tot onder-voorzitters de heeren *Bosscha*, *v. Lennep*, *v. Bosse*, *Storm v. 's Grav.* en *Hoffmann*; — tot leden der Komm. voor de verzoekschriften de heeren *Hengst*, *v. Deinse*, *Engelen*, *Dirks* en *Meilink*.

(1) Gister middag hebben wij in de bladen, die met den laten post vertrekken, en ook voor een deel aan onze geabonneerden hier ter stede reeds berigt gegeven van de opening der zitting en de indiening van verschillende ontwerpen van wet.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL 1 Februarij.

De groote aangelegenheid van den dag is hier het plotseling ontslag van 3 der hoogste beambten uit de omgeving des Sultans. De eerste kamerheer en de beide eerste sekretarissen zijn afgezet en slechts een hunner heeft eene andere betrekking bekomen. Ofschoon deze gelijktijdige verwijdering van 3 hooge hofdienaren eene ongehoorde zaak hier is, is men niet zeker bekend met de oorzaak. Men beweert evenwel, dat ze aan *Reschid Pacha* niet genoeg gunstig gezind jegens het bestuur voorkwamen, om hen zoo nabij den Sultan te laten, nu *Reschid's* zoon als gezant naar Parijs vertrekt. — In elk geval heeft deze maatregel groot opzien gebaard.

De hospitalen genieten voortdurend de grootste zorgen. Het prachtige Russiesch hotel is tot hospitaal ingerigt, gedeeltelijk voor Russiesche gekwetsten en voor Franschen, die aan de betere hand zijn. De Oostenr. gezant *v. Bruck* heeft den inventaris opgemaakt der goederen.

De tijdingen uit de Krim melden, dat het weder er zich geheel ten beste heeft geschikt. De zon is verwarmend en men denkt reeds in de heerlijke lente te wezen. Inboorlingen zeggen, dat het slechte weder voorbij is, en werkelijk de lente intreedt. Dit betere weêr heeft reeds goed op den toestand der troepen gewerkt. De wegen zijn weder begaanbaar, en de werkzaamheden zijn met kracht hervat. Ook de Engelschen werken met meer ijver; dagelijks worden zij door 800 man Franschen bijgestaan. Men hoopt nu weldra in het leger tot meerdere werkdadigheid te kunnen overgaan. Het geheele leger heeft met genoegen de •komst gezien van den generaal der genie *Niel*, terwijl de oude Afrikaansche soldaten met blijdschap de komst van generaal *Pelissier* hebben begroet. — De nieuwe Engelsche generaals, die hier zijn aangekomen, om naar de Krim te vertrekken, zijn de heeren *Barnard*, *Jones* en lord *Rockebij*. De beide Piemontesche officieren reeds hier aanwezig zijn majoor *Morelli* en kaptein graaf *Revel*.

De laatste uitvallen door de Russen gedaan hebben het gewone resultaat gehad. Intusschen blijven zij ook aan hunne vestingwerken ijverig werkzaam. — Er bieden zich vele Turken en anderen aan, om aan den spoorweg van Balaklava te arbeiden. Doordien het terrein zeer afhellend is, zou men den weg slechts maken, om de wagens door paarden te doen trekken.

Het leger van *Omer Pacha* is reeds geheel ingescheept. Het stoomschip Irsib wordt te Varna gewacht, om hem aan boord te nemen. Het eskader der verbondenen bouwt reeds zee; men meende dat de stormtijd voorbij was. Het eskader, dat bestemd is Odessa te blokkeren had zeer zwaar geschut aan boord; men vermoedde daarom, dat het de stad wel zou kunnen bombarderen.

Het leger in Azië wordt met moeite in orde gebragt. Men verwacht veel goeds van den nieuwen opperbevelhebber. De typhus heerschte in het Turksche leger bij Kars.

Perzie's houding is altijd onzeker. Men zeide hier, dat de Fransche en Engelsche gezanten eindelijk bepaalde eischen aan het hof van Teheran zouden doen, waaronder het zamentrekken van een leger van 30,000 man op de Russiesche grenzen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 8 Februarij.

Aan de grenzen blijft Rusland zijne legers vermeerderen; eenige dorpen zijn slechts ontruimd, om ook anderen de lasten van het inkwartieren te geven. Vandaar het onwaar berigt, dat de Russ. troepen meer naar 't binnenland trokken.

Uit de Krim wordt berigt, dat het weder er zachter wordt. Dit gaf er algemeen eene gelukkige opwekking; de soldaten hoopten spoedig op den aanval. In een brief van generaal *Canrobert* komt voor, dat hij welhaast het vuur uit 300 stukken dacht te openen, wachtende hij noch de aankomst der Turken, noch van Engelsche of Sardiniesche hulptroepen zou afwachten.

Terwijl de prins feest vierde bij gelegenheid van zijn huwelijk, hebben de Montenegrijnen weder strooptogten gedaan op Turksch gebied. De Turken betoonen een ijver in het afweeren dier rooversaanvallen, die van lieverlede deze wel zal terugbrengen van die handeling.

Uit Athene wordt gemeld, dat men er zich bezig hield met het plan tot droogmaking van het meer Copaïs.

— 13 *Febr.* Met. 5 pCt. 82$^1/_2$; 4$^1/_2$ pCt. 71$^3/_4$; wissel op Londen 12,23; Parijs 149.

BERLIJN, Maandag 12 Februarij.

Het gerucht loopt, dat Oostenrijk aan den Duitschen bondsdag zal vragen om een generalissimus te benoemen over de militaire magt van het Duitsche Bondgenootschap, onmiddelijk na de op voet van oorlogstelling van de bondgenootschappelijke kontingenten.

Er heeft gisteren alhier eene konferentie plaats gehad der vertegenwoordigers van verscheidene Staten van het Tolverbond nopens de algemeene Tentoonstelling te Parijs.

ENGELAND.

LONDEN, 12 Februarij.

De *Times* meldt, dat een Engelsch huis heeft aangenomen de voeding van het leger onder de strengste strafbepalingen op zich te nemen, tot op een afstand van 200 mijlen van de kust verwijderd. Het huis wil elk soldaat 3 maal per dag rantsoen leveren aan het hoofdkwartier van elk bataillon: 's morgens thee, koffij of chokolade met versch brood, 's middags brood, vleesch en aardappelen, met een pint bier en een glas rum; tweemaal in de week versch vleesch en groenten bij de aardappelen; eindelijk nog een avondeten. Het huis wil niet de minste hulp der regering hebben; het begeert slechts vrijheid van handelen en geene bemoeijing van regeringswege; noch schepen, noch paarden, noch wagens, noch manschappen begeert men; alles zal men zelf doen, voor eene betaling van *f* 2,20 per hoofd elken dag. Het huis zal dan nog heerlijke zaken maken. Voor 3 stuivers meer per dag wil het huis den soldaten goede tenten bezorgen, slechts zulken die door de officieren worden goedgekeurd. Voor deze geringe som wil eene partikuliere maatschappij alzoo de voeding van het leger op zich nemen, die zoodoende voor een leger van 30,000 man 1,825,000 pond sterl. zou kosten.

De *Times* zou wenschen dat de regering dit voorstel aannam, en aan den persoonlijken ijver en geestkracht overliet alzoo de eer van Engeland op te houden, die de zwakheid der regering bijna heeft doen verloren gaan.

LONDEN, Dingsdag 13 Februarij.

Men verneemt stellig dat lord *John Russell* zich binnen weinige dagen naar Weenen zal begeven, in hoedanigheid van gevolmagtigde op de konferentie. Hij zal vergezeld zijn van den heer *M. E. Hammond*, onder-sekretaris van staat bij het departement van Buitenlandsche zaken.

Lord *Palmerston* is herkozen als lid van het Parlement door het kollegie van Tiverton.

Men verneemt, dat het Engelsche leger onverwijld met 115,000 man zal vermeerderd worden, verdeeld in 100,000 man infanterie en 15,000 man kavalerie, artillerie en mariniers.

— 13 *Febr.* Gec. 91$^1/_8$; Sp. 3 pCt. 36; 1 pCt. 17$^3/_4$; Rusl. 5 pCt. 100; 4$^1/_2$ pCt. 88$^1/_2$; Holl. 4 pCt. 93$^1/_4$; 2$^1/_2$ pCt. 62$^1/_4$; Sard. 5 pCt. 85; Braz. 99[illegible].

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Februarij.

Men spreekt hier niet alleen van den togt van den Keizer naar Bologne maar ook naar Metz. De heer *de Persigny*, zegt men, dat zonder portefeuille in den ministerraad zal treden. Verder gewaagt men weder van het huwelijk van prins *Napoleon* met eene Wurtembergsche prinses.

Als een gelukkig teeken wijst men er op, dat de hooge adel van faubourg St. Germain zich weder in de officiële salons vertoont, waar men ze sinds den 2. Dec. weinig zag.

De *Constit.* geeft tijdingen uit de Krim, volgens welke het weder zeer zacht was. In den nacht van den 27. Jan. was er een weinig regen gevallen. Dit weder is gunstig voor de operatiën, waarop men, na de aankomst van generaal *Niel* en een deel der garde, rekent. Gen. *Niel* heeft de belegeringswerken in oogenschouw genomen en heeft aan den ijver van den generaal der genie *Bizot* en der troepen hulde moeten brengen. Men verheugde zich in het leger over de komst van gen. *Niel*, omdat er de overtuiging door zal gevestigd worden, dat het leger gedaan heeft wat men kon. Het regement voltigeurs der garde is den 29. Jan. aangekomen. Men verwacht thans spoedig de verdeeling van het leger in twee afdeelingen, onder de generaals *Bosquet* en *Pelissier*. — Men heeft proeven genomen met nieuwe vuurpijlen, die uitermate hebben voldaan.

Hoezeer het Engelsche leger heeft geleden, kan o. a. daaruit blijken, dat het 93e reg. Bergschotten, dat bij de Alma zoo uitnemend heeft gestreden, bijna geheel is weggesmolten. Er waren slechts enkele manschappen meer over; deze zullen worden ingescheept, om hunne banier te Konstantinopel te deponeren.

— 13 *Febr.* 4$^1/_2$ pCt. 95,80; 3 pCt. 67,45; [illegible] 3 pCt. 30$^7/_8$; 1 pCt. 18$^3/_8$; Met. 5 pCt. 81[illegible].

Landgenooten. Vele stemmen verheffen zich om uwe liefdadigheid in te roepen. Vergun dat bij die velen ik ook de mijne voeg, evenwel ditmaal niet om u tot geven, maar veeleer tot behouden aan te sporen, immers dit is op zijn tijd ook liefdadigheid. Eene kommissie vraagt u giften voor de bewoners der zoogenaamde *smullebuurt* (1). Deze zijn vijf huisgezinnen, waarvan twee door de diakonie der Hervormden te Zeist worden bedeeld. De drie anderen zijn menschen in de kracht van hun leven, voor wie de heilzame spaarzaamheid en matigheid het beste behoedmiddel tegen winter-armoede is; aan wie te Zeist tweemaal 's weeks soep wordt uitgedeeld, aan wie eindelijk in hunne wandelingen langs de huizen meer dan het hoog noodige gegeven wordt. Mogen er evenwel nog behoeften overblijven, gelooft vrij, waarde Landgenooten, dat in eene streek, waar één enkel particulier voor *f* 900 aan vleesch uitdeelt, door eenen anderen tweemaal 's weeks aan alle armen van elke gezindte soep wordt gegeven, waar elke winter voor cirka *f* 1000 aan publieke werken en aan kleedingstukken wordt gegeven, en waar nog zoo veel meer ten behoeve der armen wordt gedaan, ook voor deze drie gezinnen genoeg bijdragen gevonden worden. Eindelijk, Landgenooten, weest volkomen gerust omtrent het lot dezer lieden, juist omdat drie heeren zich over hen hebben ontfermd, die bij hunne christelijke liefde de noodige gaven paren om te weten, waarmede de arme geholpen kan worden en wien het daartoe in hunnen maatschappelijken toestand geenzints aan de middelen zal ontbreken.

Nogmaals, Landgenooten, ik roep uwe liefdadigheid in, om ons Zeist-Driebergen te onthouden, wat soms een Urk of ander arm visschersdorp dringend zal behoeven.

Zeist, 10 Febr. 1855. F. A. SNELLEN.

Bovenstaande opnemende, voegen wij er bij, dat wij voor Schokland en Urk gaarne liefdegaven ontvangen en overmaken. Voor Schokland is bij ons ontvangen van *Z. A.* eene koupon N°. 7334 groot *f* 19,80; van *J. A. H.* eene koupon No. 394 groot *f* 1,23⁵; van *N. N.* te Utrecht 2 koupons à *f* 1,23⁵ en 2 dito, elk van *f* 1,23⁵ bestemd voor Katwijk aan zee.

(1) Zie advertentie in de *Haarl. Courant* van 2 Feb. ll.

ADVERTENTIEN.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Feb.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Aanmerkingen.
13	2	no.	3.5	747.68	24.1	—19.3	0.78	0	Bewolkt.
	10	nno.	2.0	46.38	15.1		92	0	Helder.
14	8	no.	4.0	44.00	11.5		94	0	Bewolkt.

AMSTERDAM 13 Februarij 1855

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$60\frac{13}{16}$	61	$60\frac{15}{16}$
dito dito	3	"	72		
dito dito	4	"	$89\frac{7}{8}$	$90\frac{1}{4}$	90
Oost-Indische Leening	4	"	$89\frac{1}{2}$		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	"	$101\frac{7}{8}$		
Certificat. 1831 & 1833	5	"	$81\frac{5}{8}$	82	
Certificaten 1840. . .	4	"	75		
Certificat. bij *Stieglitz*	4	"	74	$74\frac{1}{8}$	
dito Adm. te Lond. .	$4\frac{1}{2}$	"	86		
Inschr. in Assign. . .	6	"	58		
Cert. van Assign. . .	6	"	59		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500		*f*	138	$138\frac{1}{4}$	
Obligatien.	4	pCt.	$66\frac{1}{2}$		
SPANJE.					
Obligatien	1	pCt.	$17\frac{11}{16}$	$17\frac{3}{4}$	$17\frac{3}{4}$
Binnenl. Schuld . . .	3	"	$30\frac{3}{4}$	$30\frac{7}{8}$	$30\frac{7}{8}$
Bewijzen Coupons . . .			$4\frac{1}{2}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en Co.*	4	pCt.	57		
Oblig. Metaliek . . .	5	pCt.	$60\frac{7}{8}$	$61\frac{7}{8}$	$61\frac{1}{4}$
Oblig. N.	5	"	$72\frac{7}{8}$	$73\frac{3}{4}$	$73\frac{1}{4}$
dito dito La B. . . .	5	"	$72\frac{7}{8}$	$73\frac{3}{4}$	$73\frac{1}{4}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	"	$31\frac{1}{8}$	$31\frac{3}{8}$	$31\frac{1}{4}$
BELGIE.					
Certific. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	"	$49\frac{5}{16}$	$49\frac{3}{8}$	$49\frac{5}{16}$
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$37\frac{13}{16}$	38	$37\frac{7}{8}$
AMERIKA.					
Mexico. Obl. 1851 £ 100	3	"	$20\frac{7}{16}$		
Noord-Amerik Am. Bank-act.			$3\frac{1}{16}$	$3\frac{1}{8}$	

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.